

Göta Segelsällskaps ordförandeklubba från 1923

Efter sammanträdet. Av Frithiof Andersson.

Ur årsboken 1924:

DET ÄR SÄLLSKAPETS VÅRSAMMANTRÄDE 1923:

Förhandlingarna för dagen äro slut och man börjar troppa av, men ett 40-tal av medlemmarna stannar dock kvar för att ännu några timmar njuta samvaron med vänner och kamrater från sjö och holmar.

En sup och en smörgås, en kopp kaffe och *ett* glas punsch, heter det, och kvällen blir verkligen angenäm, med sång, musik och tal, full "cabarét". Det är förvånande så många förmågor Sällskapet förfogar över; det är högstämnda sånger och lätta sånger, sjömansvisor och kvicka bitar, allt ackompanjeras och allt applåderas och man sjunger med i refrängen.

Och så blir det tal, man erinrar sig tjänster, stora tjänster, och små tjänster och nu tagas de fram och belysas och avtackas och samtliga reser sig upp och hurra med takt och kläm, det ligger mångårig vana bakom.

Ordf. hr Edvin Sjölander är lycklig talare, nu reser han sig på nytt, i handen håller han klubban, symbolen för hans myndighet och ställning i G.S.S., han presenterar sin klubba. Den är i form av en boj, och skaftet är en konstnärligt arbetad rorkult, den är ny för aftonen, det är flera av medlemmarna som samverkat för att åstadkomma ett vackert arbete. Klubban är av mahogny, polerad och fin, silverbeslagen och med G.S.S. standert och årtal, samt konstnärligt lindad å skaftet. Idén och ritning av E. Sjölander, som även förfärdigat huvudet eller själva klubban, skaftet är förfärdigat av hr A. Brickman, för silverbeslag och standert står John Westerberg samt för lindningen någon fjärde, allt till ett gott resultat, en dyrgrip för Sällskapet.

Hr Sjölander anser emellertid att samtliga medlemmar böra beredas tillfälle att närmare och något längre tid taga dyrgripen i betraktande samt göra sig förtrogen med tanken att under kommande tider handhava den till Sällskapets framgång och ära; föreslår därför att klubban bortauktioneras mellan varje sammanträde. Förslaget mottages med jubel och snart är auktionen igång, var och en betalar så mycket han bjuder över föregående bud. Karl Larsson kastar sig före i starten och bjuder femman jämt, nu hagla snart buden och kassören Sunesson skiner som en sol där hans medhjälpare löpa från den ena ändan av det långa bordet till det andra, håvande in kronornas mångfald. Men det är någon tidsbegränsning ty snart förkunnar hr Birger Gustafsson att det är blott 10 sek. kvar, ropen förtätas, och så faller klubban. Hr A. Holmgren på "Nelly" är den sista lycklige och Sällskapets kassa har någonting mellan 40 - 50 kr. mer på sin debetsida. (Det blev faktiskt 127:23, enligt årsboken 1924).

Och så, efter en stund, är man färdig för uppbrott, man hurrar en sista gång och så är man snart på hemvandring under det man intensivt pratar båt, så att man knappt märker att en ny dag är i upprinnelse.

F. A.